

Prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul central) (judecător V.-S. Midrigan)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (judecători I. Cimpoi, A. Danilov și I. Secieru)

Dosar nr. 3ra-10/18

D E C I Z I E

10 ianuarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

în următoarea componență:

Președintele ședinței, judecător
Judecători

Ala Cobăneanu
Iurie Bejenaru
Mariana Pitic
Nicolae Craiu
Luiza Gafton

examinând recursul declarat de „Maștehservice“ SRL, prin intermediul avocatului Enachi Vitalie,

în cauza civilă în procedura contenciosului administrativ la acțiunea declanșată de „Maștehservice“ SRL, prin intermediul avocatului Enachi Vitalie, împotriva Biroului Vamal Centru și Serviciului Vamal al Republicii Moldova privind anularea proceselor-verbale cu privire la contravenție și a deciziilor de aplicare a răspunderii materiale pentru contravenția vamală,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 10 octombrie 2017, prin care s-a admis apelul declarat de Biroul Vamal Centru, s-a casat integral hotărârea primei instanțe și s-a emis o nouă hotărâre,

C O N S T A T Ă :

La 10 mai 2016 „Maștehservice“ SRL a înaintat, prin intermediul avocatului Enachi Vitalie, o cerere de chemare în judecată împotriva Biroului Vamal Chișinău (denumit Biroul Vamal Centru începând cu data de 23 decembrie 2016) și Serviciului Vamal al Republicii Moldova (f.d. 4-5), prin care a solicitat anularea procesului-verbal cu privire la contravenție nr. 144/16 din 12 martie 2016 și a deciziei de aplicare a răspunderii materiale pentru contravenția vamală.

În motivarea acțiunii, avocatul Enachi Vitalie a susținut că la 12 martie 2016 agentul constatator Palii Dragoș din cadrul Biroului Vamal Chișinău a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție nr. 144/16, prin care a constatat că „Maștehservice“ SRL a comis contravenția prevăzută de art. 231 pct. 5 Cod vamal, iar șeful Biroului Vamal Chișinău, Filimon Mihail, a emis la aceeași dată o decizie privind aplicarea față de „Maștehservice“ SRL a sancțiunii sub formă de amendă în

sumă de 636 452 lei.

A invocat că la 25 martie 2016 „Maștehservice“ SRL a depus la Serviciul Vamal al Republicii Moldova o contestație prin care a solicitat anularea procesului-verbal cu privire la contravenție nr. 144/16 din 12 martie 2016 și a deciziei de aplicare a răspunderii materiale pentru contravenția vamală.

A indicat că prin scrisoarea Serviciului Vamal al Republicii Moldova nr. 28/11-6976 din 15 aprilie 2016, „Maștehservice“ SRL a fost informată despre nesatisfacerea plângerii din 25 martie 2016 și menținerea deciziei șefului Biroului Vamal Chișinău din 12 martie 2016.

A evidențiat caracterul ilegal al deciziei atacate în ordinea contenciosului administrativ.

La 10 mai 2016 „Maștehservice“ SRL a înaintat, prin intermediul avocatului Enachi Vitalie, o cerere de chemare în judecată împotriva Biroului Vamal Chișinău și Serviciului Vamal al Republicii Moldova (f.d. 48-49; 57-59), prin care a solicitat anularea procesului-verbal cu privire la contravenție nr. 142/16 din 12 martie 2016 și a deciziei de aplicare a răspunderii materiale pentru contravenția vamală.

În motivarea acțiunii, avocatul Enachi Vitalie a afirmat că la 12 martie 2016 agentul constatator Paliu Dragoș din cadrul Biroului Vamal Chișinău a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție nr. 142/16, prin care a constatat că „Maștehservice“ SRL a comis contravenția prevăzută de art. 231 pct. 5 Cod vamal, iar șeful Biroului Vamal Chișinău, Filimon Mihail, a emis la aceeași dată o decizie privind aplicarea față de „Maștehservice“ SRL a sancțiunii sub formă de amendă în sumă de 574 102, 8 lei.

A arătat că la 25 martie 2016 „Maștehservice“ SRL a depus la Serviciul Vamal al Republicii Moldova o contestație prin care a solicitat anularea procesului-verbal cu privire la contravenție nr. 142/16 din 12 martie 2016 și a deciziei de aplicare a răspunderii materiale pentru contravenția vamală.

A declarat că prin scrisoarea Serviciului Vamal al Republicii Moldova nr. 28/11-6594 din 11 aprilie 2016, „Maștehservice“ SRL a fost informată despre nesatisfacerea plângerii din 25 martie 2016 și menținerea deciziei șefului Biroului Vamal Chișinău din 12 martie 2016.

A explicat că la 23 octombrie 2012 „Maștehservice“ SRL a introdus pe teritoriul Republicii Moldova o macara de model „Simma Potain“ GT185 B2,5, cu valoarea de 717 628, 5 lei, căreia prin autorizația Biroului Vamal Chișinău nr. ADMTEMP201230000006561 din 23 octombrie 2012 i-a fost acordat regimul vamal de admitere temporară până la 15 octombrie 2013.

A susținut că prin scrisoarea Biroului Vamal Chișinău nr. 3340 din 15 mai 2014, regimul vamal de admitere temporară a fost prelungit până la 22 octombrie 2014, iar în baza declarației vamale nr. 3029I34758 din 12 iunie 2015, s-a efectuat vămuirea macaralei de model „Simma Potain“ GT185 B2,5, cu achitarea de către „Maștehservice“ SRL a tuturor plăților vamale pentru acordarea regimului vamal de import definitiv.

A invocat că agentul constatator nu a probat existența faptei contravenționale prin probe pertinente și concludente.

Prin încheierea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău, din 07 iulie 2016 (f.d. 41), s-au conexat cauzele date într-un singur proces.

Pe parcursul examinării cauzei, reprezentantul „Maștehservice“ SRL, avocatul stagiar Cașu Teodor, a dat explicații scrise (f.d. 137-138).

Avocatul stagiar Cașu Teodor a subliniat că în procesul-verbal cu privire la contravenție nr. 144/16 din 12 martie 2016, data de 16 septembrie 2014 este consemnată în calitate de timp al comiterii contravenției, iar în procesul-verbal cu privire la contravenție nr. 142/16 din 12 martie 2016 – data de 23 octombrie 2014.

A indicat că în conformitate cu art. 229² alin. (2)-(3) Cod vamal, termenul de prescripție a răspunderii materiale este de un an, începând să curgă de la data săvârșirii contravenției, ceea ce înseamnă că răspunderea materială a „Maștehservice“ SRL nu putea fi angajată la 12 martie 2016.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 26 aprilie 2017 (f.d. 159; 163-168), s-a admis integral acțiunea și s-au anulat procesele-verbale cu privire la contravenție nr. 144/16 din 12 martie 2016 și nr. 142/16 din 12 martie 2016, precum și deciziile de aplicare a răspunderii materiale pentru contravenția vamală.

La 27 aprilie 2017 Biroul Vamal Centru a depus o cerere de apel nemotivată împotriva hotărârii primei instanțe (f.d. 162), solicitând casarea acesteia și emiterea unei noi hotărâri, prin care să fie respinsă acțiunea ca neîntemeiată, iar la 21 iunie 2017 a depus cererea de apel motivată (f.d. 176-179).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 10 octombrie 2017 (f.d. 189-190; 191-200), s-a admis apelul declarat de Biroul Vamal Centru, s-a casat integral hotărârea primei instanțe și s-a emis o nouă hotărâre, prin care s-a respins acțiunea ca neîntemeiată.

La 13 octombrie 2017 „Maștehservice“ SRL a depus, prin intermediul avocatului Enachi Vitalie, o cerere de recurs împotriva deciziei instanței de apel (f.d. 203-206), solicitând casarea integrală a acesteia și menținerea hotărârii primei instanțe.

La 18 decembrie 2017 „Maștehservice“ SRL a depus, prin intermediul avocatului Enachi Vitalie, un supliment la recurs (f.d. 219-223).

În motivarea recursului, avocatul Enachi Vitalie a afirmat că instanța de apel a examinat cauza în lipsa reprezentanților „Maștehservice“ SRL, deși administratorul întreprinderii a depus o cerere privind amânarea ședinței de judecată din 10 octombrie 2017.

A arătat că decizia contestată nu conține o analiză a temeiului pentru care prima instanță a admis acțiunea, în special a înlăturării răspunderii materiale a „Maștehservice“ SRL din motiv că a survenit prescripția acesteia.

A semnalat că „Maștehservice“ SRL, în calitate de titular al regimului vamal suspensiv, a fost sancționată pentru nerespectarea termenelor stabilite pentru derularea și încheierea acestui regim, adică pentru inacțiune ce constituie contravenții unice.

Consideră că nerespectarea termenelor nu s-a manifestat pe parcursul întregii perioade în care bunurile importate s-au aflat pe teritoriul vamal al Republicii

Moldova, or nerespectarea obligației de a scoate de pe teritoriul vamal mărfurile introduse anterior pe teritoriul vamal, dacă scoaterea lor este obligatorie, constituie o altă componentă de contravenție, care este prevăzută de art. 231 pct. 17) lit. a) Cod vamal.

Pe de altă parte, admitând ipotetic că „Maștehservice“ SRL a fost sancționată anume pentru săvârșirea unor contravenții continue sau prelungite, a menționat că, conform art. 229² alin. (4) Cod vamal, în cazul contravenției continue și contravenției prelungite, termenul de prescripție curge de la data comiterii ultimei acțiuni sau inacțiuni, ceea ce înseamnă că activitatea contravențională a întreprinderii a încetat la 17 martie 2015, data la care „Maștehservice“ SRL a solicitat acordarea regimului vamal definitiv de import.

A conchis că în ipoteza dată, termenul de prescripție a răspunderii materiale a expirat la 17 martie 2016, și a susținut că potrivit art. 30 alin. (5) Cod contravențional, termenul de prescripție curge de la data săvârșirii contravenției și până la data rămânerii definitive a hotărârii cu privire la cauza contravențională, iar hotărârea în cauza dată a rămas definitivă abia la 10 octombrie 2017.

La 13 noiembrie 2017 Curtea Supremă de Justiție a expediat prin trimitere poștală în adresa Biroului Vamal Centru o copie a cererii de recurs, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii copiei respective, iar la 20 decembrie 2017 a expediat prin trimitere poștală în adresa Biroului Vamal Centru și a Serviciului Vamal al Republicii Moldova câte o copie a suplimentului la recurs.

La 05 decembrie 2017 Biroul Vamal Centru a expediat prin trimitere poștală în adresa Curții Supreme de Justiție o referință (f.d. 213-216; 217) prin care a solicitat considerarea recursului ca inadmisibil sau respingerea acestuia.

Serviciul Vamal al Republicii Moldova nu a prezentat referința în termenul stabilit, recursul urmând a fi examinat în lipsa acesteia.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 20 decembrie 2017 (f.d. 225), s-a considerat admisibil recursul.

În conformitate cu art. 444 Cod de procedură civilă, Recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces. Completul din 5 judecători decide asupra oportunității invitării tuturor participanților sau a reprezentanților acestora pentru a se pronunța cu privire la problemele de legalitate invocate în cererea de recurs.

În speță, Colegiul a considerat că examinarea recursului este posibilă fără înștiințarea participanților la proces.

Examinând recursul declarat de „Maștehservice“ SRL, prin intermediul avocatului Enachi Vitalie, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 10 octombrie 2017, studiind materialele dosarului și raportând cele constatate la prevederile legale care guvernează speța, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită cauza spre rejudecare în instanța de apel din următoarele raționamente.

Conform art. 445 alin. (1) lit. c) Cod de procedură civilă, Instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței

de apel și să trimită pricina spre rejudecare în instanța de apel în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Cu referire la încadrarea „Maștehservice“ SRL în termenul de declarare a recursului, Colegiul consideră necesar să releve următoarele.

Potrivit art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Luând în considerare că dispozitivul deciziei contestate a fost pronunțat la 10 octombrie 2017, declararea de către „Maștehservice“ SRL, prin intermediul avocatului Enachi Vitalie, a recursului la 13 octombrie 2017 se consideră a fi îndeplinită cu respectarea termenului prevăzut de art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă.

În continuare, verificând, în limitele invocate în recurs și pe baza referinței depuse, legalitatea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, Colegiul reține următoarele temeuri de admitere a recursului.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, Părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform art. 432 alin. (2) Cod de procedură civilă, Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Potrivit art. 432 alin. (3) Cod de procedură civilă, Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă prevede că Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Art. 432 alin. (5) Cod de procedură civilă stipulează că Temeiurile prevăzute

la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

Temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (3) Cod de procedură civilă, care au fost luate în considerare din oficiu, nu au incidență, iar cu referire la invocarea examinării cauzei de către instanța de apel în lipsa reprezentanților „Maștehservice“ SRL, Colegiul consideră că instanța de apel nu a săvârșit în această privință vreo încălcare care a dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei.

Or, la 09 octombrie 2017 administratorul „Maștehservice“ SRL, Cuțaev Ion, a depus o cerere (f.d. 197) prin care a solicitat amânarea ședinței de judecată din 10 octombrie 2017 din motiv că reprezentantul întreprinderii este antrenat în alte ședințe de judecată, dar a omis să probeze acest fapt, iar în conformitate cu art. 206 alin. (5) Cod de procedură civilă, la solicitarea participantului la proces, instanța poate amâna judecarea pricinii din cauza neprezentării reprezentantului acestuia doar dacă neprezentarea este motivată.

Mai mult, Colegiul observă că pe parcursul examinării cauzei în primă instanță, „Maștehservice“ SRL a fost reprezentată de avocatul Enachi Vitalie, cât și de avocații stagiaari Cașu Teodor și Scutaru Eduard (f.d. 156-158), iar în cererea din 09 octombrie 2017, administratorul „Maștehservice“ SRL nu a invocat indisponibilitatea tuturor reprezentanților săi. De asemenea, nu este clar de ce însuși administratorul „Maștehservice“ SRL nu a fost prezent în ședința de judecată din 10 octombrie 2017 pentru a-și expune apărările, având în vedere că, Cuțaev Ion nu a invocat propria indisponibilitate.

În ceea ce privește fondul speței, Colegiul constată că la 23 octombrie 2012 „Maștehservice“ SRL a introdus pe teritoriul Republicii Moldova o macara de model „Simma Potain“ GT185 B2,5, cu valoarea de 717 628, 5 lei, căreia prin autorizația Biroului Vamal Chișinău nr. ADMTEMP201230000006561 din 23 octombrie 2012 (f.d. 74) i-a fost acordat regimul vamal de admitere temporară până la 15 octombrie 2013.

Prin scrisoarea Biroului Vamal Chișinău nr. 3340 din 15 mai 2014 (f.d. 75), „Maștehservice“ SRL a fost informată despre prelungirea regimului vamal de admitere temporară până la 22 octombrie 2014.

Colegiul evidențiază că acestui bun i-a fost atribuit regimul vamal definitiv de import la 12 iunie 2015, fapt confirmat prin declarația vamală nr. 3029I34758 din 12 iunie 2015 (f.d. 145).

Totodată, Colegiul constată că la 12 septembrie 2012 „Maștehservice“ SRL a introdus pe teritoriul Republicii Moldova o macara de model „Simma Potain“ GT185 B2,5, cu valoarea de 795 565 lei, căreia prin autorizația Biroului Vamal Chișinău nr. ADMTEMP201230000006390 din 12 septembrie 2012 i-a fost acordat regimul vamal de admitere temporară până la 15 septembrie 2013, iar prin scrisoarea Biroului Vamal Chișinău nr. 3339 din 15 mai 2014, „Maștehservice“ SRL a fost informată despre prelungirea regimului vamal de admitere temporară până la 15 septembrie 2014.

La materialele dosarului nu se află autorizația Biroului Vamal Chișinău nr. ADMTEMP201230000006390 din 12 septembrie 2012 și scrisoarea Biroului

Vamal Chişinău nr. 3339 din 15 mai 2014, dar circumstanţele de fapt constatate *supra* sunt enunţate în procesul-verbal cu privire la contravenţie nr. 144/16 din 12 martie 2016 (f.d. 6), fiind confirmate de „Maştehservice“ SRL.

Colegiul reliefează că şi acestui bun i-a fost atribuit regimul vamal definitiv de import la 12 iunie 2015, fapt confirmat prin declaraţia vamală nr. 3029I34771 din 12 iunie 2015 (f.d. 144).

Conform art. 67 alin. (1) Cod vamal, Regimul vamal de admitere temporară permite utilizarea pe teritoriul Republicii Moldova, cu suspendare parţială sau totală de drepturi de import şi fără aplicarea măsurilor de politică economică, a mărfurilor şi mijloacelor de transport străine destinate reexportului în aceeaşi stare, cu excepţia uzurii lor normale.

Potrivit art. 69 alin. (1) Cod vamal, Organele vamale stabilesc termenul în care mărfurile şi mijloacele de transport de import trebuie să fie reexportate ori să li se atribuie o altă destinaţie aprobată de vamă.

Art. 228 Cod vamal stipulează că, Contravenţie vamală înseamnă încălcarea reglementărilor vamale săvârşită prin acţiuni sau inacţiune care atrag răspunderi stabilite în Codul contravenţional al Republicii Moldova şi în prezentul cod.

În conformitate cu art. 229 alin. (1) Cod vamal în redacţia aplicabilă speţei, Contravenţia vamală atrage răspundere administrativă sau materială în conformitate cu prevederile Codului contravenţional al Republicii Moldova şi cu cele ale prezentului cod.

Art. 231 pct. 5) Cod vamal prevede că este considerată contravenţie vamală pasibilă de răspundere materială nerespectarea de către titularul regimului vamal suspensiv (cu excepţia regimului de tranzit) a termenelor, obligaţiilor şi condiţiilor stabilite pentru derularea şi încheierea acestui regim.

La 12 martie 2016 agentul constator Palii Dragoş din cadrul Biroului Vamal Chişinău a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenţie nr. 144/16 (f.d. 6), prin care a constatat că „Maştehservice“ SRL a comis contravenţia prevăzută de art. 231 pct. 5 Cod vamal, iar şeful Biroului Vamal Chişinău, Filimon Mihail, a emis la aceeaşi dată o decizie privind aplicarea faţă de „Maştehservice“ SRL a sancţiunii sub formă de amendă în sumă de 636 452 lei.

Tot la 12 martie 2016 agentul constator Palii Dragoş din cadrul Biroului Vamal Chişinău a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenţie nr. 142/16 (f.d. 50), prin care a constatat că „Maştehservice“ SRL a comis contravenţia prevăzută de art. 231 pct. 5 Cod vamal, iar şeful Biroului Vamal Chişinău, Filimon Mihail, a emis la aceeaşi dată o decizie privind aplicarea faţă de „Maştehservice“ SRL a sancţiunii sub formă de amendă în sumă de 574 102, 8 lei.

Colegiul reţine că în condiţiile în care „Maştehservice“ SRL, confirmând în esenţă suportul factologic pe care s-a bazat organul vamal la întocmirea proceselor-verbale cu privire la contravenţie, îşi întemeiază apărarea pe aplicabilitatea instituţiei prescripţiei răspunderii materiale, care este prevăzută de art. 229² Cod vamal.

Conform art. 229² Cod vamal, (1) Prescripţia înlătură răspunderea materială. (2) Termenul de prescripţie a răspunderii materiale este de 1 an. (3) Termenul de

prescripție curge de la data săvârșirii contravenției. (4) În cazul contravenției continue și contravenției prelungite, termenul de prescripție curge de la data săvârșirii ultimei acțiuni sau inacțiuni.

Prima instanța, admitând integral acțiunea, a explicat că în procesul-verbal cu privire la contravenție nr. 144/16 din 12 martie 2016, data de 16 septembrie 2014 este consemnată în calitate de timp al comiterii contravenției, iar în procesul-verbal cu privire la contravenție nr. 142/16 din 12 martie 2016 – data de 23 octombrie 2014. Astfel, prima instanță a ajuns la concluzia că în ambele cazuri a survenit prescripția prevăzută de art. 229² Cod vamal, ceea ce înlătură răspunderea materială a întreprinderii.

Atacând în ordine de apel hotărârea primei instanțe, Biroul Vamal Centru a subliniat că „Maștehservice“ SRL, în calitate de titular al regimului vamal suspensiv, a fost învinuită de nerespectarea termenelor stabilite pentru derularea și încheierea acestui regim, adică de inactivitate contravențională caracterizată prin menținerea de durată a stării prejudiciabile, care denotă săvârșirea unor contravenții continue.

În acest fel, Biroul Vamal Centru a considerat că până la expirarea termenelor pe care „Maștehservice“ SRL a devenit titular al regimului vamal suspensiv pentru cele două macarale (15 septembrie 2014 și, respectiv, 22 octombrie 2014), întreprinderea era obligată să întreprindă măsurile de rigoare pentru ca bunurilor date să le fie acordat un regim vamal definitiv, iar nerespectarea acestor obligații începând cu data de 16 septembrie 2014 și, respectiv, 23 octombrie 2014, denotă comiterea de către „Maștehservice“ SRL a faptelor prejudiciabile prevăzute de art. 231 pct. 5) Cod vamal, care s-au consumat abia la 12 iunie 2015, odată cu perfectarea declarațiilor vamale nr. 3029I34758 și 3029I34771 din 12 iunie 2015.

Totuși, deși instanța de apel a admis apelul declarat de Biroul Vamal Centru, a casat integral hotărârea primei instanțe și a emis o nouă hotărâre, prin care a respins acțiunea ca neîntemeiată, decizia din 10 octombrie 2017 nu conține o analiză a argumentelor indicate *supra*, care sunt primordiale pentru soluționarea prezentei cauze.

Potrivit art. 240 alin. (1) Cod de procedură civilă, La deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii și admisibilitatea acțiunii.

În conformitate cu art. 373 alin. (5) Cod de procedură civilă, Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

În sensul art. 6 alin. (1) al Convenției Europene a Drepturilor Omului, instanțele de judecată trebuie să indice cu suficientă claritate motivele pe care-și întemeiază hotărârile, iar având în vedere caracterul determinant al concluziilor sale, să precizeze noțiunile ce implică o apreciere a faptelor supuse constatării. De asemenea, noțiunea de proces echitabil impune ca instanța de judecată să nu-și motiveze doar sumar hotărârea sa, ci să examineze efectiv problemele esențiale

care-i sunt supuse aprecierii și să nu se limiteze de a prelua în mod automat opiniile uneia dintre părți.

Colegiul conchide că în această conjunctură, instanța de recurs nu poate corecta eroarea judiciară depistată și se află în imposibilitate de a exercita un control efectiv asupra aplicării de către instanța de apel a normelor de drept material a căror încălcare a fost invocată de recurent.

Astfel, fiind incident temeiul de casare a deciziei instanței de apel prevăzut de art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, Colegiul va admite recursul declarat împotriva deciziei instanței de apel, cu casarea integrală a acesteia și trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel de un alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să țină cont de omisiunile indicate în prezenta decizie, să constate și să verifice toate circumstanțele ce prezintă importanță pentru soluționarea justă a litigiului, să aprecieze sub toate aspectele, complet și obiectiv, conform exigențelor art. 130 Cod de procedură civilă, probele administrate, să se expună asupra tuturor argumentelor invocate în apel de Biroul Vamal Centru și, în dependență de situația stabilită, aplicând normele de drept incidente, să emită o decizie legală și întemeiată.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) și alin. (3) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

DECIDE:

Se admite recursul declarat de „Maștehservice“ SRL, prin intermediul avocatului Enachi Vitalie.

Se casează integral decizia Curții de Apel Chișinău din 10 octombrie 2017 în cauza civilă în procedura contenciosului administrativ la acțiunea declanșată de „Maștehservice“ SRL, prin intermediul avocatului Enachi Vitalie, împotriva Biroului Vamal Centru și Serviciului Vamal al Republicii Moldova privind anularea proceselor-verbale cu privire la contravenție și a deciziilor de aplicare a răspunderii materiale pentru contravenția vamală, cu trimiterea cauzei spre rejudecare în Curtea de Apel Chișinău de un alt complet de judecată.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței, judecător

Ala Cobăneanu

Judecători

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic

Nicolae Craiu

Luiza Gafton